

[Alla brev inskrivna i detta dokument]

<sida1>[724]

Till Max. Vener. Consistorium i Hernösand!

Enligt hwad mig åligger, får jag härmed, wördsammast afgifwa det utlåtande, öfwer En af Herr Prosten L. L. Læstadius på Lappska Språket <sida2>[725] författade Bibliska Historia, att den är enlig med den dialect, som af allmogen uti den Nordliga delen af Lappmarken, talas. Några anmärkningar har jag dock icke kunnat afhålla mig att göra, om jag ock måste medgifwa att desse äro af mindre wigt. Pag.1. skulle jag häldre sett: autas i stället för årotattes, nannutasa i stället för nannotasa. Nubbe i stället för nobbe Pag.4. och så ofta ordet: sjatt förekommer, skulle jag häldre sett: tast.

Pag. 6. der det omtalas att, Kain slog Abel till döds. förekommer ordet larkas. Här skulle jag häldre sett ordet jaamas, hwilket ock i samma bemärkelse begagnas på Pag.7 ty tjabmut larkas; betyder endast: slå en afdånad, men tjabmut jaamas, slå en till döds <sida3>[726] Pag. 8 förekomma några tryckfel, hwilka måste rättas. tuinah läs tiunah. quuoklelokk läs quuoktelokk nlmütja läs ulmutja

Gellivare den 7de Sept. 1843

Henric Læstadius.

[L.L.L: skriver på samma brevsida:]

Förklaring. autas kommer af Svenska Ordet "Öde" och bör således, som varande en Barbarism, uteslutas från språket.

"Nannutasa" U förekommer i vissa fall med samma uttal, som i svenska ordet "Gud" och denna betydelse begagnas u-ljudet af Förf. då deremot o, i svenska ordet "god" måste begagnas som ω-mega, hwilket här är fallet; således "nannotasa" icke "nannutasa." <sida4>[727] "larkas" i stället för "jaamas" brukas ofta. "Sjatt" och "tast" äro 2^{ne} särskilda ord, med nästan samma betydelse, och begagnas ymsom af Förf. Af Recensent omnämnda tryckfel skola med görligaste noggranhet rättas. Hernösand den 2^{dra} October 1843.

L. L. Læstadius

<sida5>[744]

Till Maxime Venerandum Consistorium i Hernösand.

På Consistorii Amanuensen Herr N. Franzéns anmodan af den 20 sistledne Augusti, får jag i all ödmjukhet till Max. Ven. Consistorium inkomma med följande utlåtande, rörande en af Prosten och Riddaren af Kongl. Franska Heders Legionen författad Skrift. Språket i denna skrift är, så vidt jag känner

Lappska Språket, i alla afseenden enligt med den dialect, som talas af Lappska allmogen i den nordliga delen af Lappmarken —

Gellivare den 16 September 1843.

Gustaf Engelmark

<sid6>[748] ink. 2. Oct. 1843 —

Till Högvördigste Herr Doctorn och Biskopen, samt Commendeuren af Kongl. Majts Nordstjerne Orden, En af de Aderton i Svenska Akademien,

så ock,

Maxime Venerandum Consistorium.

På Höggunstig Befallning, har jag noggrant genomläst en, af Herr Prosten och Riddaren af Franska Heders-Legionen L. L. Læstadius på Lappska Språket utarbetad Öfversättning af vissa Episoder utur Genesis 1:sta och följ. Cap. samt funnet densamma, i alla afseenden enligt, med Lappska Språkbruket i Luleå lappmark. I samman<sid7>[749]hang hvarmed, vågar sanningsenligt vittsorda det, ingen mig vetterligen till allmänt bruk antagen Lappsk Religionsbok, finnes så wäl öfwerensstämmande med Lappska Folkets, i den nordligare delen af Lappmarken, så kallade katalappska eller alldagliga sätt att sig uttrycka, som ifrågavarande Öfversättning.

Den eller de af Lappska Allmogen härstädes, som förswarligt kunna läsa i bok eller höra nyssnämnde Skrift sig föreläsas, skola säkert med lätthet förstå innehållet.

Man har under genomläsningen icke funnit anledning att göra någon anmärkning öfver inbenämnde Skrift. Om något mindre betydligt tryckfel skulle förekommit, kan det af hvarje uppmärksam och kunnig läsare genast rättas, utan att ordaförståndet rubbas eller meningen deraf något lider.

Öfversättningen är således, efter min öfvertygelse, i det hela correct, tydlig, lättläst och utan jemnförelse god.

Jockmock den 16:de September 1843

Joh. Ullenius